Imprimat legal. 5. JUL. 1927

ANUL III. — No. 17
1 IULIE 1927.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar și în românul necinstit și înstrăinat!“

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine statutare“

CUPRINSUL:

I. C. Cătuneanu: Către alegători.

Ion Delapoiană: In fața istoriei.

Serghie Florescu: Bucovina căzută pradă Jidanilor.

Cr. Ureche: Liberalii roșii.

At. Motogna: Ce ne mai rămâne de făcut ?

Liberalii și Jidanii.

Ioan V. Mihaiu: Viața lui V. Conta.

Ioan Potra: De ce nu se desvoltă comunele rurale și nu se aplică legile, între Carpați și Tisa.

O carte prețioasă. Recenzie.

Inmormântarea inginerului T. Zernoveanu.

După logodna cu U. E. R.

Din ticăloșiile partidelor noastre politice.

O punere la punct.

Informațiuni: Incercare de șantaj. — Pentru minoritarii creștini. — Către alegătorii creștini.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țărei 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei.
In streinătate 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. LAZĂR ISAICU
Prim Redactor: Dr. CAIUS BARDOȘI

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
CLUJ, STR. BOB No. 7.

TIPOGRAFIA „DACIA„
CLUJ, C. VICTORIEI 7

© BCU CLUJ

ANUL III. — Nr. 17 1 IULIE 1927

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Către alegători

După răsturnarea meritată a guvernului Averescu și traiul de trei săptămâni al ministerului Știrbey, avem la cârmă guvernul Brătianu.

Schimbarea își are rostul ei; dar dovedește în același timp că este ceva putred în guvernarea partidelor politice când, deși au majorități parlamentare compacte, se retrag obosite sau sunt isgonite de la putere.

Nu se pot bucura lungă vreme de încrederea opiniei publice, pentrucă nu au suficienta autoritate morală, câtă vreme ocolesc cu frică cea mai mare primejdie ce amenință viitorul neamului românesc.

Partidele politice nu au curajul să denunțe țării ceia ce țara știe; nu au bărbăția să curme durerea pe care țara o suferă; nu au energia sufletească să deschidă lupta fățiș contra primejdiei jidovești.

Partidele politice se perindă pe la putere, încărcate de complicitatea tăcerii, în timp ce ofensiva jidovească crește neîncetat.

Crește sub toate formele; crește în toate ramurile de activitate ale națiunii și în toate funcțiunile organizației noastre de stat, ducând în mod fatal la acaparărea a tot ce este bogăție, cultură și vlagă românească.

Dacă ar fi vorba numai de luarea în stăpânire a avuției noastre naționale, ar trebui să ne mișcăm cu toții ca un singur om spre a zădărnici cu un ceas mai înainte robirea noastră economică. Ceia ce se petrece sub ochii noștri este însă cu mult mai grav. Cine are o minte luminată și un cuget curat ușor poate constata, cum Jidovimea ne-a prins într'un foc convergent, atacându-ne din toate pozițiile pe care din vreme le-a ocupat. Atacă această biată națiie românească, cu oamenii ei de merit și cu simț autohton, din fortul ascuns al presei, pe care a pus stăpânire; atacă din poziția strategică a băncilor, mânuind ca instrumente docile oameni politici din toate partidele; atacă organizația de stat și actuala structură socială, sub forma perfidă a democrației fără patrie, din sânul partidelor politice unde s'a încuibat, dictând din umbră; atacă cultura românească căutând să-i subtilizeze tot ce are original autohton, înlocuind acest prețios element cu spiritul desmățat și disolvant al umanitarismului cosmopolit; atacă bogăția poporului nostru prin practica zilnică a speculii și a falimentelor frauduloase încurajate clandestin de capitalul jidovesc; atacă sănătatea poporului român prin răspândirea alcoolului la sate și orașe; atacă structura etnică a populației bastinașe prin imigrația crescândă de peste granițe.

Suntem expuși celei mai grele și primejdioase ofensive, ce a avut să sufere națiunea noastră, în cursul veacurilor. Viforul năvălirilor a trecut, neamul ne-a rămas. Astăzi nu mai este vorba de o incursiune vijelioasă; ci de cotropirea sistematică a unei populațiuni dușmănoase și inasimilabile, care pe măsură ce progresează își făurește cu metodă fortificații inexpugnabile din puterea numărului, din comoara bogățiilor acaparate, din forța oculta a scrisului, ridicându-se ca un implacabil adversar față de un popor blajin, prea puțin pregătit în luptă pentru existență, aflându-se în faza critică a consolidării sale ca neam și ca stat.

Aici stă pericolul de moarte al chestiunii jidovești, pe care partidele politice, din orbire ori din interese neschine, din frică ori din neprevedere, nu o apreciază la lumina sinistră a faptelor și a suferinței crescânde, ce îndură poporul nostru.

Din fapte incontestabile și din realitatea durerii, impusă ca un jug neamului românesc prin stăpânirea de fapt a Jidanilor; din amarul suferinții, dusă până la ultima margine a răbdării, își trage dreptatea ei, nebiruită ca lumina adevărului, își trage toată puterea ei mântuitoare în viitor mișcarea națională și creștină, captată prin organizația noastră.

Partidele politice ne pot prigoni, prin deslănțuirea oarbă a abuzului de putere; cei loviți în interesele lor meschine ne pot bârfi sau își pot încleșta gura în tăcere, spre a nu ne răspândi numele, rostindu-l; intriganții, ambițiosii ori ariviștii desamăgiți pot încerca să ne zădărnicească înaintarea; toate străduințele vor rămâne sterpe. Noi vom păși cu hotărâre mai departe pe calea ce ne-am croit, pentru-că impulsul adânc al simțului național, luminat de dreapta judecată a populației românești, ne cere, ne pretinde, ne poruncește să-i ducem glasul suferinții crescânde, prin apăsarea jidovească, acolo unde mai curând sau mai târziu se vor găsi suflete curate, cari să-l asculte.

De aceia, criza care atinge astăzi *Liga Apărării Naționale Creștine* nu-i poate sgudui temelia, ci este numai de suprafață, aducând într'un viitor apropiat lămurirea situației prin faptul că se elimină de la sine aceia, cari s'au îndepărtat de curentul sănătos al maselor populare, când, asumându-și puteri ce nu li se cuvin, au călcat în picioare statutele, fixate în *„Călăuza bunilor Români“*.

Respectând statutele organizația noastră, numită *Liga statutară*, păsește în alegeri cu semnul ei propriu:

coprins în tabloul semnelor din Monitorul oficial No. 86 din 1926, fiind însuflețită de credința că alegătorii, buni Români și conștienți de gravitatea pericolului jidovesc, îi vor da tot sprijinul.

In lupta ce ducem, este firesc ca frontul nostru să se întărească și cu ajutorul minorităților creștine, pentru-că sub cupola măreață a României întregite, mamă bună față de toți cetățenii loiali, nimic fundamental nu ne desparte. Impărtășindu-ne din același regim juridic și politic, ținîm cu toții către același ideal de realizare a moralei creștine, pe care

© BCU CLUJ

Iudaismul caută să o nimicească prin ori-ce mijloace.

După trista experienţă, făcută de partidele politice aservite intereselor jidoveşti, având ca ultimă dovadă recentă şi cartelul electoral al guvernului liberal cu Uniunea Evreilor Români, toată suflarea românească precum şi minorităţile creştine au datoria, izvorâtă din interesul lor bine priceput. să ajute *Liga statutară* în alegeri.

Cu cât fie-care cetăţean creştin din România întregită va înţelege mai curând rostul înalt al acestei atitudini, cu atât mai mult va contribui la prosperitatea lui proprie şi a statului român, care este ocrotitorul firesc al cetăţenilor fideli.

Ori-ce întârziere, ori-ce şovăire înseamnă a da pas Jidovimei să-şi consolideze stăpânirea începută în ţara bine-cuvântată dintre Nistru şi Tisa.

I. C. Cătuneanu.

In faţa istoriei

Savantul şi marele isteric — greşeală de tipar — N. Iorga, n'a fost totdeauna în serviciul băncii Marmorosch Blank; numai de câţi-va ani încoace, dl Iorga primeşte tantieme grase şi subvenţii dela acea bancă; numai de prin 1918, cărţile lui sunt tipărite şi răspândite cu banii lui Aristide Blank, iar fiul lui numai de câţi-va ani primeşte bursă în străinătate dela această bancă.

Aşa a spus-o cel puţin, Aristide Blank, când dl N. Iorga n'a vrut să se supună cererei acestuia, de-a întra în partidul ţărănesc . . . pentru a fi alături de Stere şi Lupu.

Nu, N. Iorga n'a fost acelaş om acum 20 de ani. Pe atunci era fruntaş antisemit, candida alături cu d. Ion Zelea Codreanu, ţinea discursuri antisemite la Cameră şi în popor, scria articole antisemite şi cronici cu „Evreii noştri".

Cercetaţi colecţia „Neamul-ui românesc" din 1906—1910 şi vă veţi convinge.

Iată şi aprecierile Jidanilor de atunci la adresa dlui N. Iorga:

„Cronica Izraelită" la 1910, scria: „Să discutăm, sau nu, cu d. N. Iorga? *Cu un asemenea om nu se discută*, fiindcă o discuţie cu dînsul e pierdere de timp şi este a se înşela pe sine însuşi. Căci, *ce temeiu poţi pune pe cuvintele mincinosului?*

„Evident, nici unul. Mincinosul este şarlatan, iar şarlatanul nu este decât un mincinos.

„Dl Iorga *minte* când afirmă că România e Stat înfăptuit prin sforţările numai ale rasei româneşti şi are un caracter naţional incontestabil.

„*Minte* d. N. Iorga, fiindcă România este o naţiune, iar nu o rasă, şi o naţiune care cuprinde elemente cari nu sunt de rasă latină.

— — — — — — — —

„*Gărgăunii unui zăpăcit şi ai unui mincinos ca d. N. Iorga* nu pot ţinea loc de fapte; sunt închipuiri în cel mai bun caz, dar minciună în orice caz".

Acestea, erau aprecierile Jidanilor la adresa dlui Iorga până la tratatul dela Versailles, când dsa împreună cu Vaida ne-au aruncat în spate peste un milion de „cetăţeni" neasimilabili şi veşnic primejdioşi din punct de vedere naţional şi social.

Dl Iorga înainte cu 20 de ani nici nu ţinea discursuri ca cel de acum de la Târgu-Mureş prin care să atace studenţimea creştină, răsbunându-se că l-a părăsit.

Nu, pentrucă pentru d. Iorga, acum acum 20 de ani, studenţimea era sufletul curat al unei naţiuni şi-i plăceau manifestaţiunile une-ori chiar şi duse la extrem, pentrucă sufletul dsale era la fel cu al întregei studenţimi.

Astăzi însă, d. Iorga prins în cursa jidovească, scuipă pe întreagă activitatea dsale antisemită de acum 20 de ani. Căci, iată ce spunea d. Iorga în cuvântarea ţinută la Cameră cu privire la legea cârciumelor în ziua de 18 Februarie 1908:

„Dacă m'am hotărât să spun câteva cuvinte cu privire la legea aceasta, care este o lege ce cuprinde multe părţi bune, dar în care *aş dori alte părţi bune*, ce nu şi-au găsit locul într'însa, aceasta este pentrucă **îmi am şi eu clienţii mei. Am pe cârciumarii evrei** *din Moldova, pe cari doresc din toată inima să-i descarc de sarcina obositoare şi chiar periculoasă, uneori pentru dînşii, totdeauna pentru ceilalţi, — de-a mai desface băuturi otrăvite, fie în apropierea oraşelor, fie chiar în oraşe*".

Ceva mai la vale, în aceeaş vorbire, continuă astfel: „... nu numai nenorociţii aceia de mahalagii din oraşele Moldovei se sting, ei cari sunt în adevăr alcoolizaţi din cauza frecventării asidue a *cârciumelor Jidanilor*, dar, în acelaşi timp, săteanul din Moldova nu bea în sat, cât la cârciumele din târg".

— — — — — — — —

„Dle ministru, dvoastră nu aţi oprit prin legea aceasta pe Evrei de a ţinea cârciumi în oraşe, *pe Evreii speculanţi cari nu pot face altceva decât să speculeze* şi cari, orice aţi prevedea în lege, vor vinde tot rachiul cel vechiu şi, când veţi trimite pe agenţii de poliţie să încheie procesul verbal de contravenţie, se va încheia uşor... alianţa între agentul de poliţie, fie el şi de moda cea nouă — şi Evreu"...

„...*orice aţi prevedea* — continuă d. Iorga — *atât timp cât Evreul va fi lăsat să ţie cârciumă, o va ţinea ca în Galiţia, o va ţinea ca în Rusia, o va ţinea ca în Maramureş şi o va ţinea în aşa fel, încât va prăpădi pe om*".

„...*rachiul Evreului este aşa potrivit, încât să trântească pe om la pământ, să-i distrugă orice simţ şi el să cadă ca o materie moartă în mâna exploatatorului*". (Aplauze)

„*Şi este o adevărată nenorocire că nu putem întrebuinţa acest moment ca* **să curăţim oraşele Moldovei de cârciumari evrei**". (Aplauze prelungite)

— — — — — — — —

„Şi cred că a venit timpul să ne emancipăm de controlul şi frica Europei. *Eu cred* că a venit timpul să facem aici la noi politica noastră naţională, să întrebuinţăm în viaţa noastră naţională numai elementele naţionale şi *să îndepărtăm* pe străinul nefolositor, iar cu atât mai mult pe *străinul pierzător, pe străinul ucigător, şi pervertitor al neamului nostru*".

„...în formă de lege dreaptă şi înţeleaptă şi bineîntemeiată pe motive de necesitate a vieţii noastre proprii, pe pământul acesta al nostru, noi puteam să facem acum *curăţirea de otrăvitori a oraşelor din Moldova* şi nu am făcut-o".

„Aceasta este părerea mea de *rău* faţă de legea de faţă".

Cuvântarea de mai sus o găsim tipărită în fruntea „Neamului Românesc" cu data de 22 Februarie 1908. Tot ce d. Iorga a spus atunci, noi avem şi azi în programul nostru.

Mergem mai departe şi găsim tot în „Neamul Românesc", o lună mai târziu, la 26 Martie 1908 articolul: **„Moravuri talmudice":** *„Adevărul" şi naţionalismul*". Iată ce ne spune d. Neculai Iorga în acest articol:

„...oricât le-ar plăcea, adecă ar avea *interes* să se zică Englezi, Francezi, Germani, Români, — *Evreii de pretutindeni au înainte de toate un fond naţional comun*, rezultat din câ-

© BCU CLUJ

teva mii de ani ai vieţii lor istorice".

*„Evreii noştri „*inteligenţi" şi „superiori", *oricât ar vorbi de asimilare, oricât şi-ar schimba numele şi ar părăsi portul lor galiţian,* oricât ar face cărdăşie cu tineretul nostru, cu lumea noastră politică, cu societatea care petrece, *sunt, înainte de toate, exemplare ain neamul lor,* — **neam cotropitor,** dar **viclean, brutal în scopurile lui, dar cameleonic în culori şi mlădios în forme,** neam consecvent faţă de interesele sale, dar cu totul inconsecvent faţă de sentimentele pe care le afişează, faţă de ideile pe care se face ale aproba, faţă de curentele şi persoanele pe care se încumetă a le judeca".

— — — — — — — —

„Te-ai revolta dacă nu ţi-ai da seama că ei *trebuie* să fie astfel. Prin ei a vorbit şi vorbeste sufletul lor naţional, de care Evreii pot scăpa, numai fiind personalităţi superioare şi nu Făgureşti de duzină or Brănişteni de cei cu toptanul".

In „Neamul Românesc" din 9 August 1909, sub titlul *„In chestia evreiască"*, d. N. Iorga scrie următoarele rânduri: „.. e bine cunoscut că *un mare număr de Evrei au mijloacele şi dibăcia de a se sustrage faţă de agenţii statisticei".*

— — — — — — — —

„Arendaşii evrei au provocat ori ba turburările agrare din 1907? Fără îndoială. Stoarcerile lor sunt cunoscute tuturora: ei sunt exploatatori cari merg până la asasinarea şerbilor lor, ce nu sunt în stare să se apere.

La „Flămânzi moşie arendată şi flămânzită de Juster şi Fischer, cari instigau în acelaş timp, pentru a se îndepărta unii pe alţii, au izbucnit revoltele. Ele se îndreptau împotriva exploatării rurale, practicate cu cel mai mare cinism de arendaşii evrei, şi nu împotriva Evreilor ca rasă ori religie".

La 16 August acelaş an, sub titlul *„Cazul dela Folticeni"*, d. Iorga scria că un ofiţer român a fost *„înconjurat de o haită de Jidani furioşi,* având în frunte un arendaş cu rândaşul lui, şi a fost pus în primejdie de moarte". Dacă nu se aflau pe aproape câţiva soldaţi cari să îmblătească pe revoltaţi, am fi văzut şi această ruşine: *un ofiţer de statmajor bătut şi schingiuit de Evrei în România".*

„Aceasta s'a întâmplat în Folticeni. Ce e acest oraş, poate nu ştiţi îndeajuns. *E o cetăţuie jidovească* în marginea Bucovinei, răzimându-se în trufia sa pe puterea Evreilor cari ţin încătuşată acea biată provincie românească.

La bariere se ridică arcuri de lemn în chip de poartă de cetate, ele au fost făcute cu banii comunităţii evreeşti, potrivit cu prescripţiile religioase şi naţionale care prevăd că neamul ales să locuiască în cetăţi întărite".

Articolul se termină cu următoarele: **„...sânge va curge în oraşele năpădite de o jidovime care nu mai ţine în seamă nimic şi ne insultă cinic neam, religie şi oaste.** Şi vinovaţi pentru aceste grozăvii *nu* vor fi antisemiţii, ci acei indiferenţi ori *cumpăraţi,* cari îngăduie orice elementului *cotropitor,* ducând răbdarea elementului singur îndreptăţit la viaţă naţională până la cele din urmă margeni".

Jos semnat *N. Iorga.*

In acelaş număr, la cronici cari sunt tot ale dlui Iorga, spune: „La Mihăileni, bal jidovesc pentru a se cumpăra mobilier poliţiei.

Mai mare *ruşine* se poate?"

In nrul din 4 Septemvrie acelaş an al „Neamului Românesc", găsim iarăş un articol semnat de d. N. Iorga, sub titlul *„Biblioteci populare evreieşti"*, în care spune: „Ajunserăm şi aici: în câteva oraşe din Moldova Evreii au biblioteci pentru popor, şi noi nu. E ca şi cu băile: le fac Evreii fiindcă aşa le cere legea, şi, oameni buni, *ei ne îngăduie şi pe noi să ni spălăm pielea spurcată acolo unde se spală binecuvântata lor piele".*

In revista „Pentru Popor" condusă de d. N. Iorga, în 6 Ianuar 1910, găsim cu caracter groase, următoarele: **„Ce să nu faceţi".**

Să nu cetiţi gazeta „Adevărul" şi „Dimineaţa" pe care le scriu cu vorbă dulce, ca să vă înşele, Jidanii, cari vă mânâncă şi ar vrea să vă mânânce şi mai mult.

Şi acum să vedem ce învăţături dă d. Iorga poporului, în aceeaş revistă din 9 Iunie 1910.

Iată ce spune: „Unde veţi vedea un crainic de ăştia de-ai tachiştilor (cari au ţară de împărţit cu Jidanii, vezi „Foaia Oltului" 19 Ian. 1911) sau cum îşi zic ei, conservatori democraţi, să-l duceţi frumos până la casa Jidanului din sat, dacă v'a fericit Dzeu cu vre-unul, şi să-l lăsaţi acolo, întorcându-i frumos spatele ca unui înşelător; iar, dacă nu e nici un Jidan, atunci să-i arătaţi unde se mântue satul din partea cealalaltă şi să-i spuneţi că munca Dvoastră abia vă ţine pe dvoastră şi că und au mâncat atâtea omizi sătule până acuma, nu mai e loc pentru altele flămânde.

Jos, semnat N. Iorga, deputat.

Acesta este d. Neculai Iorga, sau mai precis, acesta a fost.

Noi ne abţinem dela orice comentariu, ne-am făcut o datorie de conştiinţă, şi lăsăm să judece fiecare Român această schimbare la faţă, suflet şi cap. *Ion Delapoiana.*

Bucovina căzută pradă jidanilor

Ce am fost, ce suntem şi ce vom fi?

Dela început **am fost** noi stăpânii exclusivi ai acestei ţări, pe care ne-a dat-o soarta, căci dacă aruncăm privirile în urmă câteva decenii, vedem icoana Bucovinei încoronată cu flori, vedem cum moşii şi strămoşii noştrii au păstrat cu sfinţenie tot ce a avut neamul românesc mai scump şi mai bun în acest colţ de rai. Vedem pământul strămoşesc pe care părinţii şi moşii noştri de mii de ani au trăit, pe care l'au muncit cu braţele lor, l'au iubit cu sufletul lor, l'au apărat cu sângele lor, şi şi-au luat apoi rămas bun dela dânsul, aşa pre cum şi noi ne vom lua; au privit duios lumina soarelui şi frumuseţa neasămănată a cerului, în fine vedem în icoana trecutului, verdictul strămoşesc care zice:

„Vă lăsăm vouă vesela grădină care cu multă suferinţă şi vitejie am apărat'o. Fiţi vrednici şi viteji, căci mulţi străini vor veni peste voi ca *să vă fure toate isvoarele de bogăţie să vă pună jugul pe umeri şi să vă facă robi, să vă dărâme altarele credinţei voastre, să vă pângărească credinţa* şi să-şi bată joc de oasele moşilor şi strămoşilor voştri. *Muriţi mai bine cu cinste, până la cel din urmă, decât să trăiţi în ruşinea robiei.*

Acesta a fost verdictul citit de 40 generaţii de români, cari au trăit pe aceste plaiuri, ale căror trupuri zac azi sub glia sfântă a pământului nostru.

Ce suntem: Icoana Bucovinei de astăzi este îngrozitoare, deoarece *jidanii ajutaţi de românii jidoviţi, au acaparat toate isvoarele de bogăţie şi câştig,* iar românul sărăceşte şi ajunge iobag batjocorit al străinului. *Banul jidovesc închide toate uşile,* în zadar bate românul la uşe, căci nu i-se face dreptate, *dreptatea este în mânile capitaliştilor jidani,*

© BCU CLUJ

ei o împart acelora cărora le convine, slugilor lor credincioase. *Jidanii*, ajutați de românii jidoviți, au pus mâna lor murdară *pe întreaga avere a fondului bisericesc* ort. rom. și exploatează o foarte mare întindere de păduri pe prețuri de râs, astfel căzând pradă averea bisericească din această regiune în mânile cămătarilor Anchauch, etc.

Jidanii din Bucovina în frunte cu Anchauch dispun și asupra funcționarilor statului, îi mută dela un post la altul când și cum vor ei; avem exemplu cazul meu: Eram la Cârlibaba funcționar la finanțe, jidanilor nu le-a plăcut, pentrucă aplicam legea, au intervenit, și numai decât am fost mutat în timp de 6 luni, de 6 ori; în timpul din urmă eram mutat la Plasa Moldovița unde urmam să iau în primire postul de perceptor, dar când a simțit jidanul Anchauch de aceasta, a alarmat o ceată de „Goimi" în frunte cu Ioan Hurjui, perceptor la comuna Vama, care ca fost ofițer în armata austro-ungară și nu s'a jenat să deschidă luptă în contra unui român, montând o intrigă înfamă în potriva mea, înșelând buna credință a d-lui Administrator financiar, care a revocat două ordine date pentru instalarea mea în postul de perceptor, satisfăcând astfel poftele jidanilor hrăpăreți, cari au mari intreprinderi de cherestea pe Valea-Moldoviței și în căror serviciu s'a angajat dl Hurjui și a făcut traduceri din Morgen-Blatt, cât și alte servicii cari degradează vaza de român. Dar nu numai eu am fost mutat la intervenția jidanilor, ci mai mulți funcționari români din alte servicii, cari își manifestau sentimentul lor de dragoste față de neam și țară. *Funcționarii jidani din Bucovina sunt la posturi înalte, sunt avansați și sunt foarte bine văzuți*, indiferent dacă merită sau nu, pentrucă unii Români, capi ai instituțiunilor, se lasă amețiți de acest neam perfid, disprețuindu-și neamul lor și iubind pe această satană răutăcioasă și periculoasă neamului românesc.

Românii din Bucovina am ajuns în așa hal încât ne plângem de mila noastră, și suntem blăstămați de înaintașii noștrii cari ne privesc din ceruri, pentrucă am călcat în picioare verdictul sfânt lăsat dela moși-strămoși, lăsând ca vesela noastră grădină să cadă pradă, celui mai înverșunat dușman al neamului nostru, al creștinilor, iar *noi nepăsători trăim cu jugul pe grumazi, cu lanțurile pe mâni și cu rușinea în suflet*, pentrucă n'am știut să murim mai de mult, că n'am știut să-ne apărăm. **Ce vom fi:** Foarte ușor de răspuns, acea ce a spus poetul Vasile Conta: „Noi dacă nu vom lupta impotriva elementului jidovesc, vom peri ca națiune".

Acum suntem pe pragul prăpastiei, jidanii sunt o pacoste pe capul nostru și o mare primejdie pentru poporul român, dacă noi românii nu ne vom strânge rândurile, dacă nu vom colabora cu toții la fabricarea armei cu care trebue să ne apărăm și care este *Unirea*, pentru rezolvarea problemei jidovești, în fine dacă nu vom răspunde într'un singur glas la alarma pentru solidarizarea și apărarea de primejdie, vom peri cum a spus filosoful și ne vor blăstăma copiii în urmă. Să ne întrebăm ce-ar zice Ștefan cel Mare care zace sub glia rece, dacă s'ar scula și ar vedea ce se petrece în jurul lui? Ce-ar zice când ar vedea că *lângă mormântul lui dela Putna jidanul Fischer și-a clădit o vilă pe care a scris „Cuibul meu"? Ce-ar zice când ar merge la Suceava și ar vedea că în jurul ruinelor cetății lui se află sentinele cu perciuni, și în jurul Sftei Mănăstiri unde se află moaștele Sftului Ioan, sunt temple jidovești? In fine ce-ar zice când ar vedea în ce mână a ajuns toate averile neamului românesc?*

N'ar sta pe gânduri cum stăm noi astăzi, ci ar suna din goarnă alarma (adunarea arcașilor) și cum a învins în multe războaie, ar învinge și în acest război cu Jidanii, scăpându-ne astfel țara de această lepră Jidovească.

Dar oare să așteptăm noi până ce va învia un mort să ne scape de Jidani? Nu, eu cred că datoria de români este, respectarea verdictului strămoșesc.

„Deci, fiind ora 12, Români! La datorie!"

Serghie Florescu,
din Vatra-Dornei

Liberalii roșii

Ani după ani se scurg pe crugul vremii și dnl Brătianu plin de curaj politic ca și adâncul mării de corăbii, tace și face...

Cugetarea politică a dlui Iuliu Maniu, democrația largă și țărănească a lui Mihalache și experiența de general bătrân a lui Averescu se anemiază tot mai mult sub aspra presiunea călcâiului brătienist. Chiar și dnl Iorga se vede silit ca dela o activitate politică să bată mereu în retragere spre una culturală. Așa încât este foarte explicabil faptul că azi liberalii apar în ochii tuturora roșii ca și imaginile acelor inchizitori ce odinioară reușiseră să înfățișeze câteva decenii iadul pe pământ.

Țara care se legănase câteva momente în iluzia unor alegeri libere va avea parte de unele liberale. Și fără să anticipăm cu obicinuința unui cârcotaș de meserie, asupra viitorului, privim cu neliniște cum se proiectează pe marginea orizontului, *liberalii roșii*.

*

Un îndrăsneț definise odinioară istoriei Romei în două cuvinte; patricieni și plebei. Analogia scoate clar în evidență aceeași situație a istoria noastre actuale care s'ar putea defini, liberali și „restul".

Deaceea pentru noi cari nu ne ținem nici de liberali nici de „rest" situația este aceea a unui spectator care-și vede arzând casa. Căci în mod inevitabil ciocnirea dintre un interes și un drept va duce totdeauna la un conflict.

Petre Eremitul și baronul Walter von Habenix după spusele cronicei avură în prima lor cruciadă drept conducător un gâscan. Național-țărăniștii în dureroasa farsă ce li s'a jucat mai zilele trecute, cuvântul de onoare al dlui Barbu Sirbey.

Poate o să vă pară bizară comparația dar asemănarea nu este greu de aflat între ambele „pățănii". Atât rămâne doar în controversă dacă gânsacul lui Habenix avea ceva din B. Știrbey, sau fostul premier este o gâscă? Chemăriștii să decidă.

Farsa ar fi putut să rămână chiar celebră în istoria politică a țărei dacă nu s'ar ataşa în jurul ei consecințe ce lasă de gândit tuturora. Stima se uzează ca și amorul. Din fiul tatălui său dnl I. C. Brătianu începe să devină un coșmar pentru un număr de oameni în permanentă creștere. Venirea la putere din nou a liberalilor nu a produs decât iritație și surprize dușmănoase. Din nici o parte trucul liberal nu primește nici măcar un reflex de semn de aprobare. Un guvern nu își capătă îndreptățirea decât din principiile supreme ale legalității, împrejurare ce nici când nu a ținut să facă apanajul guvernărilor liberale.

© BCU CLUJ

Cum însă situaţia de acum se prezintă cu şanse duble, partidul liberal este pus mai mult ca oricând în faţa unei încerte perspective. Ori în perspectivă liniile la părere scurte, sunt totdeauna cele mai lungi.

Dl Brătianu când a declarat înainte de căderea lui Ştirbey că vrea să i-a puterea a mai pierdut odată ocazia de a tăcea.

Cronicarul de mâine nu este exclus să nu poată înregistra pe o filă galbenă o nouă ceată înfuriată care cere capul lui Moţoc.

*

Pentru noi odată cu revenirea liberalilor, reînvie durerosul calvar al comunelor de moţi lipsite de putinţa de a trăi, scandaloasele afaceri cu traverse, şi cu turme de oameni exportaţi în Brazilia. Inceputul se prezintă peste aşteptări.

Partidul liberal a reuşit să încheie pact cu uniunea evreilor români candidând pe Filderman în jud. Ilfov, iar pe Horia Carp scribul nerusinat dela „Curierul Israelit" în Bălţi. In Bucovina marii patrioţi — căci după Vintilă Financiaru a fi om de omenie şi patriot, înseamnă a fi liberal au pus lui Stranchev şi Weisselberger, iar în Ardeal pe a lui Iakoby. Şi pe deasupra tuturor acestor lucruri pluteşte sfidătoare nerusinarea condotieră a bancherilor Berkovits, ocrotită de autoritatea liberală.

— Şarpele omoară, floarea lotusului, dă nebunie după cum liberalii reped mereu duşuri pe capul bietei ţări. Impart dreptate căci diavolul când vrea să-si râdă de oameni face pe hoţ judecător.

Poporul docil şi răbdător suferă arareori scrâşnind din dinţi, iar conducătorii de partide se neurastenizează în declamări sterile în faţa intransigenţei liberale.

Tancrezii sunt stăpâni la uger, liberă frauda, liber paşaportul. Şi nimeni nu aude cum strigătul neputinţei creşte mereu şi nimeni nu îşi dă seama că acesta este cel mai groasnic semnal de primejdie.

„Călcâiul mojicului se apropie tot mai mult de piciorul boerului şi încurând îl va călca pe bătătură.

Cr. Ureche.

Ce ne mai rămâne de făcut?

Intreaga presă românească s'a ocupat la timpul său cu cazul învăţătorului din Teleneşti care a fost maltratat de jidani în mod îngrozitor pentru simplul motiv că e român. Din judeţele Maramureş, ne vin ştiri tot mai dese că intelectualii români sunt maltrataţi. In aceste cazuri ca şi în multe altele, autorităţile Statului s'au mulţumit să încheie „cuvenitele procese verbale" urmând ca sancţiunile să se aplice după tipicul zilelor înşirate în calendarele greceşti.

In administraţia publică din Ardeal minorităţile şi în special unele consilii comunale, compuse în majoritate din acestea, îşi fac de cap, bine înţeles fără să fie stânjenite de acei cărora le revine datoria să înfrâneze poftele cari depăşesc normele admise de legile Statului nostru excesiv de tolerant. Şi fiind că pofta vine mâncând, am avut prilejul să vedem mai mulţi profesori din comisia de examinare pentru bacalaureat din Cernăuţi bătuţi pe străzi, ziua 'namiaza mare de către elemente minoritare, cărora nu le-a convenit să fie examinate de către iluştri profesori români. Şi de data aceasta s'au încheiat „cuvenitele procese verbale".

Faptele astfel expuse, s'ar părea de necrezut sau în cel mai bun caz exagerate; în realitate ele corespund perfect adevărului. *Bunăoară prin Maramureş un creştin nu poate să treacă fără ca să nu se expună la hărţuială cu hoimanalele jidoveşti, încurajate în mare măsură de aceleaşi procese verbale.*

Mai mult chiar. Legea repaosului duminical pentru noi creştinii de două ori lege; lege D-zească şi lege consacrată printr'o intocmire constituţională, tot de către jidani este călcată în adins pentru a batjocori elementul creştin şi prin el elementul român. Exemple în com. Negreşti jidanul Doppelt şi în Reteag jidanul Matias.

Jidanii în zile de Duminecă îşi desfac mărfurile în văzul şi cu toleranţa păcătoasă a autorităţilor.

Acelaş caz şi cu ordinele privitoare la minorităţi. S'a impus funcţionarilor minoritari după o păsuială de 7 ani de zile să-şi însuşească limba oficială pe care esclusiv o pot întrebuinţa în oficiul Statului. Instituţiile cu personal numeros au afişat tablete cu inscripţia „Se va vorbi numai româneşte" pentruca funţionarii unguri când întâmplător ai vre un lucru cu ei să te întâmpine cu răspunsul în limba maghiară.

Poftiţi la gara Cluj, biroul de preluare a mărfurilor pentru mare iuţeală. Un magaziner face pe şeful şi în plus fără ştirea şi încuviinţarea dlui director regional dr Hossu încasează în mod abuziv pe particulari de câte 20 Lei sub pretextul complectării foilor de transport. Şi mai are nasul să vorbească numai ungureşte. Cazul nu e izolat; dintr'o nenorocită concepţie a minorităţilor în întreg cuprinsul Ardealului în oficiile publice se vorbeşte paralel cu limba română şi cea maghiară; bineînţeles ultima fără nici'o justificare. *Faptul în sine denotă o totală lipsă a controlului din partea celor obligaţi să aplice legile şi regulamentele Statului.*

Insemnăm aceste constatări arhicunoscute cu o îndreptăţită revoltă. Deoparte jidanii atacă şi maltratează românii, dealtăparte autorităţile se mulţumesc să dreseze procese verbale devenite cu totul inutile.

Şi când vedem că asemenea cazuri se repetă zilnic şi când mai vedem că nu se iau măsuri serioase de indreptare, întru-câtva lăsând să se creadă în complicitatea autorităţilor, suntem în drept să ne punem întrebarea: ce ne mai rămâne de făcut?, Ce-ar trebui să facem ca jidanii să nu maltrateze pe români şi ce-ar trebui să facem ca în oficiile publice să se vorbească româneşte? Sunt două lucruri imperios necesare pentru consolidarea situaţiei Statului injghebat cu cunoscutele jertfe.

Cei cari ne-am adunat în jurul steagului *Ligii Apărării Naţionale Creştine* răspundem hotărât că întărindu-ne rândurile cu acei setoşi a vedea patria înflorind şi luptând înainte vom atinge ţinta finală. Suntem convinşi că răbdarea nu ne-a părăsit şi încrezători în izbândă ne vom continua munca începută. Cu cât lupta va fi mai grea, cu atât acţiunea va fi mai temeinică iar când programul nostru va fi lichidat rezultatul va avea imprimat caracterul durabilităţii.

At. Motogna.

Români,

Votaţi pe candidaţii L. A. N. C. statutare cu semnul ⌒ dacă vreţi rezolvirea problemei jidoveşti în ţara românească.

© BCU CLUJ

Liberalii şi Jidanii

Reproducem mai jos din ziarul *Viitorul*, din 26 Iunie 1927, următorul apel al Uniunii Evreilor Români, prezidată de W. Filderman, prin care se consacră cartelul electoral şi legăturile strânse între Jidani şi partidul, care totuşi se intitulează *naţional-liberal*.

Liberal, da, pentru-că în concepţia lui exagerată despre liberalism a dărâmat graniţele patriei, strângând la sân pe toţi veneticii semiţi, cari pot fi *cetăţeni constituţionali* ai României, dar *Români nici o dată, în vecii vecilor*, **nu.** Istoria ne stă martură că nu s'au asimilat în nici o ţară din lume. Când însă partidul liberal procedează astfel, nu mai are dreptul să-şi zică *naţional*, pentru-că naţiunea română nu se compune de cât din Românii de baştină, putând coprinde şi acele elemente, cari au dovedit că s'au asimilat aşa cum s'a întâmplat cu Armenii din Moldova şi diferiţii creştini aşezaţi în cursul veacurilor printre noi, astăzi absorbiţi fără urmă în corpul etnic al naţiunii.

Aşa dar, Dlor liberali nu vă mai împănaţi cu titluri ce nu vi se cuvin, şi vă rugăm a tolera, la umbra legalităţii pe care aţi promis'o, să publicăm mai jos apelul menţionat, care vă pune în adevărata lumină în faţa opiniei publice. Iată cum sună proza lui Fiderman:

„Reprezentanţa „Uniunei Evreilor Români" aduce la cunoştinţa populaţiunei evreeşti din întreaga ţară următoarele:

„Având în vedere dorinţa din nou exprimată de M. S. Regele ca ţara să fie guvernată în spirit de conciliere către toţi aceia care locuesc această ţară şi s'au legat de destinele ei;

„Insufleţiţi de încrederea în împlinirea cuvântului M. S. Regelui de către partidul liberal chemat la conducerea ţării ca să soluţioneze grelele probleme, impuse de interesele superioare ale consolidării şi propăşirii Patriei;

„Ţinând seamă şi de faptul că partidul liberal i s'au alăturat pentru desăvârşirea operei de guvernământ, în aceste vremuri de hotărâtoare îndrumare şi înfăptuire, şi alte partide şi grupuri democratice;

„Având în vedere că „Uniunea Evreilor Români" urmăreşte rezolvirea unor probleme printre cari cultul şi şcoalele, că ele nu sunt potrivnice nici siguranţei nici consolidărei Statului, în ţara al cărui pământ l'au sfinţit cu sângele bunicilor, părinţilor şi copiilor noştri în trei crâncene războae, că ele au găsit ecou la toate guvernele şi diferite mesagii regale au şi făgăduit rezolvarea lor;

„Având în vedere că partidul liberal a declarat că dezaprobă cu egală tărie orice agitaţie menită să provoace discordia între cetăţenii ţării, fără deosebire, a promis în mod constant că va rezolva în cadrul legilor şi în deplin acord cu interesele supreme ale Statului proplemele ce ne interesează;

„In baza mandatului dat prin unanim de către adunarea delegaţilor secţiunilor „Uniunei Evreilor Români"

„Reprezentanţa „Uniunei Evreilor Români".

„Decide:

„Intreaga populaţiune evreească din tot cuprinsul ţării este învitată să voteze în alegerile pentru cameră şi senat pentru listele partidului liberal".

Viaţa lui V. Conta şi ce a făcut el pentru naţiunea sa

Marele filosof şi antisemit V. Conta, s'a născut după cum arată chiar el pe fila unui caet, din colecţia de manuscrise, păstrate de Maria Bălaşescu „la Cahul, în 15 Noembrie 1845, la răsăritul soarelui. Mama mi-a spus că era un frig grozav şi că tata s'a bucurat că sunt băiat şi nu fată. Am fost botezat în comuna Ghindăoani, unde fusese numit tata preot".

In acest sat, vecin cu Humuleştii lui Creangă şi-a petrecut Conta viaţa copilărească. Aceste locuri încântătoare din nordul Moldovei, au avut darul să fascineze mintea lui Conta, care în tovărăşia altor copii de seama lui, colindau potecile şi munţii ce duceau la stână, împrietenindu-se cu ciobanii şi ascultând poveştile lor. „Nu voi uita niciodată frumoasa mea copilărie care s'a scurs într'o fericire deplină în satul Ghindăoani" spunea V. Conta.

Şcoala primară a făcut-o la un dascăl. A urmat la „Academia Mihaileană" din Iaşi, iar după terminare a urmat în streinătate la Anvers-Belgia.

V. Conta a reuşit să-şi ia diploma de capacitate la institutul de comerţ din Anvers, licenţa şi doctoratul în drept la Bruxelles, în scurtul timp dela 1869—1872.

Pe cât i-a fost copilăria fericită, pe atât i-a fost restul vieţei de trist şi amar. Conta în viaţa s'a efemeră a luptat pentru deşteptarea poporului la „Conştiinţa Naţională românească", operă ce azi se efectuează de L. A. N. C. şi instituţiile de cultură cu adepţii ei.

Conta, deşi nu era un temperament combativ şi puteai discuta cu el în toate privinţile, având un suflet conciliant; când ajungea la chestiuni despre Jidani, nu-l mai cunoşteai, din blând, şi bun devenea rău, iar glasul lui dulce şi plăcut lua accente aspre şi violente.

Conta, a dat strigătul de alarmă şi a cerut să se ia măsuri contra jidanilor, care caută pe toate domeniile Statului nostru să se infiltreze mai adânc şi la urmă când se vor simţi stăpâni pe destinele Patriei noastre să ne sugrume. Iată-l pe Conta de la vorbă la fapte. Prin energia şi puterea sa herculiană a apărat drepturile sfinte al acestui neam, când prin tratatul din Berlin, ni-se impuse ca să acordăm în masă Jidanilor drepturi politice, o lovitură dureroasă pentru noi, din punct de vedere social. Pe când guvernanţii din acel timp se pregăteau ca să îndeplinească hotărârea celor din Berlin, o sentinelă sta, care privea asupra morţii ce se pregătea poporului român. Acea sentinelă era Conta. Antisemit înverşunat, se hotăreşte a face o grupare politică cu scopul de a combate ideile revizioniste cu privire la art. 7 din Const., putând astfel să între în parlament ca ales al poporului din ţinutul Iaşilor.

Cu mari greutăţi a reuşit. Conta, deşi bolnav de cea mai periculoasă boală, care seceră atâtea vieţi în floarea iasă din casă cu tot răul ce şi-l pricinuia şi prin faimoasele sale discursuri arată aşa de bine pericolul jidănesc din punct de vedere naţional, arătând foarte clar chestiunea evreiască. Opinia publică era cu el, şi curentul antisemit era în plină creştere.

La sfârşitul alegerilor Conta este alesul Iaşilor. Prin o voinţă puternică în lupta electorală, iasă triumfător. Nu că avea dorinţa de a se

© BCU CLUJ

mândri ca să fie în parlament. El mergea pentru neamul său să-i apere interesele, existența sa ca națiune și pentru a opri pe cei de la cârmă să săvârșească, la finele sec. XIX, o crimă națională în România mică.

Acum Conta ales, deveni pentru Jidani, dușmanul de moarte. Cum să scape de el se întrebau hahamii? Au găsit cheia. Evrica! Să-l ademenească cu arginții lui Iuda Iscarioteanul. O delegație compusă din fruntașii perciunaților se duc cu pungile de galbeni, 70,000 (șapte zeci de mii) ca astfel Conta să închidă ochii și să nu zică nimic contra revizuirii art. 7.

Crezând conrupătorii că vor isbuti să ademinească pe Conta cu ghișeftul lor, ei nu-și dădeau seama cu ce tărie de caracter aveau de a face.

Marele Român și patriot Conta, refuză însă oferta cu idignare.

Iată-l pe Conta în adunarea deputaților, rostind faimosul discurs în zilele de 4 și 5 Sept. 1879, „Chestia Evreiască", aplaudat de întreaga adunare. Conta spune că art. 7 din const. așa cum este redactat este pentru onoarea Națiunei Române, conform și cu știința și cu ideile veacului nostru. Apoi arată că un stat ca să poată ex sta și prospera, trebue ca cetățenii acelui stat să fie din aceași rasă, din acelaș sânge. Căci numai acel stat e unitar ai cărui indivizi sunt zămisliți din aceaș rasă, sunt de aceiaș sânge, au aceleași idei, sentimente și idealuri, așa că la vreme de nevoe, la ocaziuni mari inima tuturor va bate în acelaș fel, mintea tuturor va adopta aceiași opinie. Chiar știința cere ca cea dintâi condițiune pentru existența unui stat, este ca poporul să fie din aceiași rasă. In înfăptuirea marelui Ideal național de liberarea fraților de peste Carpați, Jidanii crescuți, hrăniți din pământul nostru, nu s'au arătat diametral opus, cu tendințele noastre? Da! Fiii României, muriau în luptele cele mai înverșunate pentru cauza noastră, iar Jidănimea era în serviciul adversarilor ca spioni, sau dositi, pentru a fi înafară de orice pericol.

La 1879, cereau drepturi deopotrivă cu băștinașii pe motiv, că au luat parte la războiul pentru neatârnare. Câți jidovi și-au dat sufletul pentru Patria României? Nici unul. Mi se pare vreo 3—4 dispăruți.

Urmărind mai departe discursul său ne arată că pentru ca străinii să fie admiși la imp.oprietărire, și la cetățenia unui stat, trebue ca acei străini să se contopească în națiunea dominantă, cu alte cuvinte, să se amestice cu totul așa în cât la urma urmei să rămână în stat tot unul și acelaș popor.

Jidanii însă au dovedit în cursul veacurilor că sunt inasimilabili, nu s'au pierdut nici printre celelalte popoare mai tari și nu se vor pierde nici printre noi. Deci, nu este permis legiuitorului român, să nu ție seama de acest fapt.

Legiuitorul de la 1866 a lucrat și prudent și rațional când a oprit pe jidani de la împământenire. Iar legiuitorii de la 1879, în frunte cu Conta, Eminescu etc. iarăși au fost la înălțimea chemării lor.

Numai cei de azi au dat cu mâinele pe spuză și n'au simțit că s'au ars. Dacă Conta ar apărea să vadă cum cauza sa apărată cu atâta energie și abnegație se găsește dată înlături ca nefolositoare, ar răsuna, desigur alte discursuri fulgerătoare, nu împotriva jidanilor, ci împotriva jidoviților.

Dacă ar vedea halul în care am ajuns după 50 de ani s'ar cutremura de groază și nu căuta să intre mai adânc în fundul pământului ca să nu mai vadă și nici să nu mai simtă durerea poporului de sub călcâile jidovești.

Așa am fost noi ursiți, ca aproape dela nașterea noastră să fim călcați de popoarele năvălitoare, să ne jefuiască și să ne distrugă. Dar încordându-ne puterile i-am alungat, ei au trecut, noi am rămas. S'au dus Hunii, Goții, Avarii, Bulgarii, Ungurii. Au venit Turcii. Prin spada lui Ștefan cel Mare și sfânt, a lui Țepeș Vodă, Mihai ghiaurul dela Călugăreni, ne-am curățit țara și de aceste lifte. Au venit Grecii din Fanar, dar olteanul Tudor le-a arătat și lor drumul. Iată-ne după puțină liniște, năpădiți, sufocați, de alți nepoftiți musafiri, care sunt mult mai periculoși ca toți năvălitori. Oare pentru dlor să nu avem un leac ca să ne vindecăm? Da! Puțină încordare, fraților, și cum ne-am debarasat de toți, cred că prin voința Domnului ne vom descotorosi și de această plagă.

Pe cine am strâns noi la pieptul nostru? Pe rebegiții din Galiția și din toate țările de unde au fost alungați, ca astăzi când s'au desghețat să ne muște. Cui am dat drepturi? Acelor care în totdeauna au speranța de a dobândi acel Ierusalim și acea Palestina închipuită și care își zic „la revedere în anul viitor la Ierusalim", când ies din Sinagogă.

Acelor care pretutindenea pe unde au trecut au ruinat, au conrupt nimicind popoarele creștine prin alcoolism și depravare.

In Egipt, în Babilonia, în imperiul Roman și în zilele noastre în fostul imperiu țarist în Austro-Ungaria și Germania. Aceleaș fapte se repetă.

Pretutindeni însă ei au fost măcelăriți.

Noi astăzi când vedem că se pregătesc pentru a ne înmormânta stăm și ne uităm la ei, și nu numai că nu atacăm, dar nici măcar nu ne apărăm.

E timpul ca fiecare român să-și zică:

„Voiu prinde arma și în luptă
Cu foc arzând'm'oi avânta
Și voi lupta sub steagul țărei
Sub tricolor cu „Svastica"

(Aurel Dobrovici)

Poate că li s'au dat atâtea drepturi, crezând acei ce le-au acordat că se vor adapta mediului, se vor asimila cu baștinașii. Niciodată! Marele împărat Napoleon I. a voit să încerce a asimila pe jidani, adunând 70 de rabini, pentru a face schimbări în talmud. Aceștia au promis că se vor căsători, însă nici azi nu intră în relații de căsătorie cu familii de Francezi.

Astfel că Franța a fost momită și pe rând toate țările din Europa.

Jidanii de azi visează o Palestină pe care și-au pus în gând s-o întemeieze în hotarele Daciei între Tisa Nistru, Dunăre și M.-Neagră.

Urlă zilnic că sunt, persecutați și totuși năvălesc din toate colțurile lumii.

Dispunând de drepturi politice, numărul lor mărindu-se, vor ajunge să ocupe pozițiunile cele mai înalte, fundațiunile publice cele mai mari și să puie mâna pe puterea legislativă, în cât la un timp țara să devină jidovească. Palestina Mare.

Avem însă o nădejde că L. A. N. C., va veghea și va duce lupta împotriva acestor vagabonzi împiedecând realizarea planurilor lor criminale.

Să ne trăiască „L. A. N. C." cu deviza „Christos, Regele, Națiunea".

Ioan V. Mihaiu,
dir. învățător, (Gherdana-Tecuci)

© BCU CLUJ

De ce nu se desvoltă comunele rurale şi nu se aplică legile, între Carpaţi şi Tisa

Multe comune româneşti stau între hotarele lor nemişcate, de par'că dorm somnul cel vecinic, nu dau nici un semn de viaţă. Nu încearcă să facă nimic, rămân tot în ogaşul cel vechiu. Nu'şi trimit copiii să îmbrăţişeze meseriile şi comerţul, nu-i trimit să urmeze şcoli mai înalte ; cu toate că sunt mulţi cu stare materială bună. Par'că nu văd cu ochii ce se petrece în jurul lor, cum alte neamuri şi mai ales jidanii înaintează cu paşi uriaşi spre desvoltare şi cultură. Ce este cauza ? Nu se poate ca ţăranul român să fie aşa laş, să fie aşa nepăsător . . .

După cum se poate constata, acestea stări de lucruri provin dela conducătorii comunelor. Multe comune curat româneşti dintre Carpaţi şi Tisa au şi acum în fruntea lor câte un Domn notar, care lucrează şi acum tot pe calapodul vechiului „Notarăş" cred şi acum că au la spatele lor tot pe cei cu pene de cocoş în pălărie. Sărmanele pene, de multe ori o păţeau mai multă minte acolo unde creşteau acelea pene, ca în capul pe care erau purtate.

Aceşti domni „Notarăşi" cari acum zece ani recrutau pe cei mai luminaţi fii ai poporului român, şi-i internau în Şopron, fără deosebire de profesiune ; ci dela opincă până la Vlădică, toţi aveau aceiaş soarte, dacă nu erau pe placul domnii Lor; aceşti „Domni" nici acum nu se pot împăca cu stăpânirea românească, ci comunele care-s lovite de soarte să aibă un astfel de Notar, acelea nu se pot bucura de acea mare fericire de care se bucură celelalte comune. Se vor întreba mulţi pentru ce ? Răspund, tot eu : acea comună care are un astfel de conducător ori ce contribuţie face faţă de stat i-se pare de zece ori mai mare ca altei comune care are în fruntea ei un notar cu suflet de român, pentru că notarul zilnic are legături cu oamenii şi dacă e străin de neamul nostru nu le explică nici odată datorinţa de-a contribui într'o măsură oareşcare la consolidarea statului, ci spune tot contrarul, ori ce se întâmplă toate le aruncă în sarcina conducătorilor mai înalţi şi în a statului şi bietul ţăran le ia toate de bani buni, el crede sărmanul că tot ce dă el din buzunarul lui, dă numai ca să-i cheltuiască cineva fără nici un rost. Conducătorul cu suflet de român le explică toate pe larg cu vorbe frumoase, iar ţăranul nici nu simte c'a plătit ceva.

Dela aceşti slujbaşi de neam străin nici nu aşteptăm noi aşa multe. Ştim noi că aceştia urăsc din suflet pe ţăranul român care a îndrăsnit ca în vara anului 1920 să joace cu opinca lui, Hora Unirei în piaţa Budapestei.

Durere însă că se găsesc între Domnii Notari şi câte unul de-ai noştri, sânge din sângele nostru, care din poftă să-şi umple buzunarul, uită că bietul ţăran român trebuie şi ajutat şi nu numai asuprit, că asuprit a fost el destul una mie de ani, când nu avea la cine se plânge şi cine să-l asculte.

Şi cu toate acestea unii dintre aceşti Domni, pentru ori ce lucru fie el cât de mic, croieşte bietului ţăran aşa taxe, de se strâmbă de spate sub povoara lor, rămânându-i şerparul lipit, iar copiii pe sărbători fără opincuţe, ba n'are noroc nici de purcel de Crăciun, dacă încape numai odată pe an, pe mâna unui astfel de notar. Aceşti Domni se vede că nu au lăpădat din sufletul lor nici acuma regulamentul de asuprire a lui Tisa Pişta.

Intre comunele cele mai lovite de soarte era în trecut şi comuna noastră Bologa. Mi-aduc bine aminte cu toate că eram tinăr, cu câtă groază în suflet, aşteptau bieţii mei părinţi şi cu ei întreaga comună, ziua care era fixată, să vină în comună Dl „Notarăş".

Deodată cu prăbuşirea stăpânirei ungureşti, a căzut şi domnia „Notarăşilor". Dela înfăptuirea României-Mari până la finea anului 1925, comuna noastră a şi uitat de atot puternicia Dlor „Notarăşi" precum şi de taxele ce le ştiau croi aceşti domni, deoarece am avut un notar crescut în mijlocul nostru care ne cunoştea toate necăzurile şi durerile.

Asemenea ne-a dat tot sprijinul pentru a ne putea desvolta atât pe teren economic cât şi pe cel cultural. Ne-a dat sprijinul moral şi material la înfiinţarea unei Bănci Populare şi a unei Cooperative.

Dela începutul anului trecut, poate pentru păcatele noastre, ne-a venit alt Dn. Notar. Cum Notariatul nu e în comuna noastră, ci în comuna Morlaca, acest Dn Notar foarte rar ne face vizita cu toate că suntem o comună lipsită din mai multe puncte de vedere. Totuşi din 10 Iulie 1926 până azi numai de două ori a venit în comuna noastră. Apoi cine are ceva afaceri pe la Notariat, acela îşi reaminteşte de „Notarăşii" de pe timpuri . . . şi ca să nu lungesc vorba, arăt în fuga condeiului, câteva date din care se pot vedea ce taxe, are în vigoare Dl Notar din Morlaca, după cum urmează :

1. Dela Gordan Marie văduvă din comuna Bologa pentru o cerere de dispensă din Armată făcută fiului ei îi ia Dl Notar suma de Lei 1040 (Unamiepatruzeci lei).

2. Dela văduva de războiu Oniţa Haş pentru o astfel de cerere îi cere suma de Lei 1154, din care îi plăteşte 800 lei (Optsute) deoarece cererea până azi nu s'a primit.

3. Dela Petru Pora pentru semnarea unui certificat de preţuire a unui teren în valoare de 20000 lei, îi cere 400 lei pe care-i şi plăteşte.

4. Dela George Potra pentru un astfel de certificat aceiaş sumă, ca mai sus, însă George îl lasă cu certificat cu tot.

5. Dela văduva Ileana Mezei pentru facerea inventarului mobilelor şi imobilului rămas după soţul său în valoare de 40.000 lei i-a luat suma de Lei 3100 (Treimiiunasută lei) liberându-i chitanţă pe 1000 lei.

6. Dela văduva de războiu Varvara Potra pentru o cerere de dispenză din armată, a ginerului său îi cere suma de lei 5000 (cinci mii). Biata văduvă să plângă că-i prea mult. Dl Notar îi răspunde : Am foarte mult lucru cu o astfel de cerere, apoi ca să fiu sigur de reuşita ei, trebuie să fac câteva drumuri pela Cluj, apoi acolo dacă, numai odată stau la masă cu un Ofiţer de acei... mari... ehei, Lele-o foarte mult mă costă! Biata văduvă a plătit suma de lei 2500 (două mii cinci sute lei) iar restul după terminarea dispensei.

La caz de nereuşită suma achitată nu se restituie ci rămâne dlui Notar pentru cheltueli ; va să zică :

„Fie leac nu fie
Numai plata mea să vie"

Afară de toate acestea de mai sus, noi avem legea repausului duminical care este una dintre cele mai binevenite legi, care ar trebui să se aplice cu sfinţenie. Cum să se

© BCU CLUJ

aplice acea lege dacă cei ce trebuie să o execute, o calcă în picioare!

Dl Notar din Morlaca ca să deie pildă oamenilor din comunele Domniei-Sale in Dumineca de 22 August 1926 în timpul serviciului divin coseşte cu 15—20 cosaşi iarba din locul numit „Hodişel" din hotarul comunei Hodiş, pentru care fapt am şi făcut denunţul cuvenit la Pretura din Ciucea, de care denunţ până în prezent nu ştim nimic.

Tot acest Domn Notar în ziua de 31 Decembrie 1926 dă ordin primarului din Bologna să se prezinte la Morlaca pe ziua de 1 Ianuarie, adică în ziua de Anul Nou 1927 cu toate Registrele etc. pentru inchiderea socotelilor, pe anul 1926. Eu cred că ştie şi domnia-sa că ziua de Anul Nou e sărbătoare...

Până ce în fruntea comunelor noastre vom avea astfel de conducători, în zadar vom aştepta dezvoltarea şi ridicarea lor, asemenea în-zadar vom aştepta ca legile să se respecte, dacă chiar cei ce sunt incredinţaţi cu executarea lor, nu le respectă. *Ioan Potra.*

N. R. — Atragem atenţia autorităţilor superioare asupra acestor cazuri şi cerem să se ia măsurile cuvenite împotriva acelor notari, cari au ajuns să fie o adevărată paçoste pe capul sătenilor români.

RECENZII.

O carte preţioasă

Studiu privitor la chestiunea evreiască, Prof. Resmeriţă.

Deşi este paradoxal, totuş nici o carte antisemită nu se scrie decât spre binevoitorul folos al Jidanilor.

Căci orice strigăt de ură şi de dispreţ pentru neamul ales, este un semn prevestitor care eventual îi mai poata mântui atâta vreme cât nu e prea târziu.

In Cartea cu titlul de mai sus, profesorul Resmeriţă face o clară şi luminoasă expunere a întregei chestiuni antisemite pornind dela originea acestui masiv curent şi arătându-i desvoltarea lui vijelioasă paralel cu peregrinările Jidanilor în spre Europa centrală.

Preţioasa lucrare conţine titluri scurte şi substanţiale, pe cari le rezumăm, precum urmează:

1. Jidanii se introduc peste graniţă: prin contrabandă. Vrei, dle cititor dovadă? Iată, acel document senzational, publicat în revista noastră la 1 Maiu 1925. fiind un raport al comisarului regal al Consiliului de Războiu, Corp. IV. Armată către Comand. corpului IV. Armată. Il reproducem în întregime pentru a se vedea felul cum înţeleg să lucreze autorităţile româneşti, pentru apărarea statului.

Comisarul Regal către Corpul IV-armată

La ordinul dvaastră No 10143/925, am onoarea a raporta:

1. Indivizii Feghea Dabija. Ghersin Toporosky, Simcha Burchatosky, Maria Buzilă, Grigore Huscă, Şmil Colermann, Nichifor Ciuntu, Filip Vacarov, Azril Curbet, Mendel Curbet, Şaia Fuchs, Gh. Beleuţă, Gavril Ţenti, Ana Mariciuc şi plut. Giroveanu I. Rgt. 3 Gr.

Aceştia, toţi la un loc, formau o organizaţie, care se ocupa cu trecerea refugiaţilor evrei din Ucrania în Basarabia.

2. Nu mai este nimeni amestecat în această afacere decât cei mai sus notaţi.

3. Afacerea este în curs de cercetare. Indivizii Gh. Toporovsky şi Simcha Burchatovsky **erau agenţii Uniunei evreilor pământeni,** cari veneau la gara Dochia şi primeau refugiaţii, pe care-i conducea la Bucureşti, având la ei — **date de Uniune** — bilete de liberă petrecere în ţară, căpătate dela Siguranţă.

Aceste bilete erau în alb

S'a crezut necesară o descindere la *Uniunea evreilor pământeni şi a agenţilor ei pentru a descoperi mijloacele, actele şi numărul de contravenienţi la trecerea frontierei, însă* Ministerul de Războiu, Secret. General, ne ordonă a ne considera cererea de percheziţie făcută parchetului Trib. 6 Ilfov, **ca retrasă,** pentru Uniunea evreilor pământeni. *(Telegr. No. 654, din 27/I—925).*

4. Nu s'a mai descoperit nimic care ar interesa siguranţa Statului.

9/II 1925.

Raportor (ss) Indescifrabil

Credem că orice comentariu asupra acestui document e de prisos şi trecem mai departe cu recenzarea cărţii dlui Prof. Resmeriţă.

2. Jidanii devin cetăţeni români prin actele ticluite de rabinii lor cărora autorităţile româneşti printr, o revoltătoare, lipsă de prevedere le-au acordat dreptul de a confecţiona acte, înlăturând funcţia firească a celor în drept.

3. Jidanii. odată încetăţeniţi, încep opera specifică, îmbogăţindu-se repede şi ducând la sapă de lemn populaţia autohtonă. Trăesc din munca şi din belşugul populaţiei rurale, aşa fel încât în Maramureş e o vorbă care sboară din gură'n gură că 2 Români întreţin un Jidan! Această afirmaţie o avem din pana cunoscutului publicist Dr. V. Filipciuc, care multă vreme a funcţionat ca prim pretor într'o plasă din Maramureş şi deci nu se poate spune, fiind la faţa locului şi având experienţa administrativă, că a scris o exageraţie.

4. Jidanii constitue pe pământul românesc un element parazitar, care suge averea şi vlaga poporului român. Nu e nici o exageraţie în această afirmaţiune. Omul cu mintea cea mai pătrunzătoare şi cea mai ageră din câţi a existat în ultimele secole în Europa, acela care a încununat fruntea Franţei cu cel mai strălucit nimb de glorie ce se poate imagina şi care in acelaş timp a fost şi cel mai mare spirit organizator, pentru că avea simţul realităţii ca nici unul altul — ne gândim la Napoleon I. — a spus despre Jidani că sunt **„lăcustele şi omida Franţei".**

Prin urmare dle cetitor, afirmaţiunea noastră nu numai că nu e exagerată, comparând situaţia Franţei din timpul lui Napoleon I cu a României de azi, ci este departe de a fi suficientă.

Urmăm mai departe firul ideilor dlui Resmeriţă, şi rezumăm:

5. In industrie şi comerţ: se îmbogăţesc prin speculă ori falimente.

6. In şcoală: Creştem duşmanul culturii româneşti.

7. In armată se războiesc: la partea sedentară.

8. In magistratură: împart dreptatea după mituire.

9. Ca bancheri excrochează pe depunători şi frustează fiscul. Aduţi aminte dle cetitor, de Alschek şi Bercovici aliatul partidului liberal gazda Jidanului Văitoianu—Weithoffer.

10. In lăuntrul ţării dupăce ne

© BCU CLUJ

mulg, ne sug şi ne prăpădesc cu alcool, sau *ne cumpără conştiinţele*, mai au cinismul să ne dispreţuiască adânc după cum rezultă din vorbele lui Mochi Fischer, — în România Mică numit *Vampirul Moldovei*, — vorbe care biciuesc până la sânge mândria şi demnitatea noastră, când pripăşitul îmbogăţit din holdele de pe valea Siretului şi sudoarea ţăranului român, are curajul să spună, faţă de curentul antisemit mereu crescând de acum 20 de ani, următoarele vorbe: **„Pe cei mari îi plătesc,** *pe cei mici îi stuchesc* (îi scuip).

Iată cari sunt sentimentele lipitorilor faţă de societatea din sânul căreia se îngroaşă.

11. Inafară, peste graniţă, rasa veşnic ingrată şi necruţător duşmănoasă contra noastră, nu încetează un moment să ne bârfească cu toate mijloacele cele mai perfide şi nu pregetă a clătina prestigiul statului român prin intervenţiile ce provoacă la Liga Naţiunilor (clubul bancherilor jidani) contra ţării noastre.

12. Iar biata naţie românească, rabdă şi se şterge de sudorile de sânge, lăsându-se condusă de un Lupu şi mulţi alţii ca el, care au declarat că nu există un pericol jidovesc.

S'au revărsat ca un puhoiu murdar, înundând toate ramurile de activitate: azi sunt gazetari. Blumenberg şi Honigman vorbesc în numele cinstei, în numele ţării şi în numele neamului românesc. Azi sunt deputaţi, senatori, mâine miniştri, şi pe unde trec, se usucă în urma lor şi piere orice viaţă.

În politică sunt cei mai deştepţi, adică cei mai disolvanţi; cei mai oportunişti. adecă cei mai profitori, total lipsiţi de scrupul.

Intr'o multiplă balanţă, au diferiţii şefi de partide şi când urcă unulspre dealul Mitropoliei — coboară şi sunt puşi — ceilalţi.

Singurul obstacol serios: **studenţii şi judecata oamenilor de bună credinţă.**

La sfârşitul cărţii găsim următoarele cuvinte despre *„Liga Apărării Naţionale Creştine"*.

Liga Apărării Naţionale Creştine şi menirea ei.

— Este o lege firească, după care organul este creat de o funcţiune. Şi în viaţa socială este acelaşi lucru; necesitatea crează organul. Până când nu s'au înmulţit evrei în România nu se ştia vorba *antisemitism*. Când însă evreii s'au înmulţit şi mai mult, prin alipirea ţinuturilor româneşti desrobite şi când evreii astfel au prins curaj şi au început să devină agresivi, în diferite centre s'au format însoţiri româneşti de protestare şi de apărare; iar apoi toate aceste celule sau unit, formând *Liga*. Scopul ei îl arată chiar numirea — „apărare" iar nu agresiune. Deci membrii Ligei nu trebue şi nu pot să fie nici vânători de situaţii politice sau profitori de căpătueli, nici provocători de scandaluri sau de cruzimi inutile. Menirea *Ligei* este mult mai înaltă şi anume să facă educaţie şi pregatirea tuturor spiritelor, dela elevul din şcoală şi până la primul ministru şi înaltul diplomat, în această direcţiune: **salvarea neamului şi a patriei, de pericolul evreesc.** Acest *ideal naţional* născut din prevederea celor bătrâni şi din suferinţa celor tineri, trebue pus la înălţimea acelor mari înfăptuiri dela 1821, 1859, 1877 şi 1916.

Iată pentru ce, orice bun român, din orice partid politic ar fi, dacă înţelege acest rost al *Ligei*, trebue să-i dea spriiin cu vorba şi cu fapta ca să'şi poată îndeplini misiunea.

Din cartea dlui Prof. Resmeriţă ca şi din copia fidelă a împrejurărilor, problema jidovească apare ca o necesitate ce îşi reclamă rezolvarea iminentă. Pentru acei cari se interesează de sănătatea lor şi a ţării, cartea aceasta, care conţine 50 pg. şi se vinde cu 8 Lei, constitue un îndrumător admirabil şi un motiv de cugetare serioasă pentru cel cu dragoste de neamul ce l-a zămislit.

Ea nu va trebui să dispară din vitrinele librăriilor decât odată cu evaporarea neamului lui Iuda de pe aceste meleaguri.

Inmormântarea Inginerului Teodor Zernoveanu

In ziua de 11 Iunie a. c. s'a făcut în Ploeşti cu mare pompă înmormântarea inginerului Teodor Zernoveanu, luând parte la această tristă ceremonie familia îndurerată, prietenii, foarte mulţi funcţionari superiori din Direcţia Generală a R. M. S.; Directorii şi funcţionarii de salină şi fabrici.

Prea sfinţia sa Arhimandritul Scriban şi Dnii ingineri Alexandrescu şi Tacit au arătat meritele defunctului ca om şi inginer.

In vâltoarea vieţei noastre politice trec adeseori neobservate dispariţiile personalităţilor de seamă cari contribue la mersul greu al carului statului.

Unul dintre aceşti funcţionari superiori de seamă, era regretatul inginer Th. Zernoveanu.

Original din Braşov; şi-a făcut studiile la şcoala politechnică din Freiberg; iar după absolvire cu succes, eşind inginer de mine, a venit în ţară ocupând servicii ca inginer la societăţi de petrol, iar în 1908 a fost numit Director al Salinei Tg.-Ocna şi apoi la Salina Slănic jud. Prahova, unde a funcţionat până la moarte.

Până la declararea războiului, a organizat aceste două Saline, iar de atunci a fost nevoit ca român ardelean să părăsească Muntenia fiind cotropită de Nemţi; astfel că Directia Generală a R.M.S. l'a însărcinat din nou cu conducerea Salinei Tg.-Ocna, care era în zona de bătae.

Aici, ca bun patriot şi-a pus tot zelul şi priceperea în conducerea, în împrejurări atât de grele, a singurei Saline care rămăsese pentru restul ţării neocupate; sub ploaia de ghiulele, ce ne veneau dela inamic, îmbărbăta lucrătorii şi personalul ca să poată satisface nevoile populaţiei şi ale armatei cu sare, aliment aşa de trebuincios.

Va rămânea neştearsă în amintirea personalului acestei Saline, când inginerul Zernoveanu, în acele timpuri grele, îngrijea nu numai de lucrătorii şi funcţionarii lui, dar şi de familiile lor, căutând să-i adăpostească de ghiulele inamicului într'un sat din apropierea Salinei procurându-le cele necesare pentru hrana care lipsea atunci aşa de mult.

Tot atunci, din cauza pericolului ocupărei de inamic al Salinei Tg.-Ocna a fost însărcinat împreună cu regretatul inginer Petre Lucaci, cu începerea unei noua exploatare de sare lângă Bacău; astfel că subconducerea lui, o iarnă întreagă, s'a făcut şi acea nouă deschidere de mină de sare dela Sărata.

Bun administrator şi inginer de mine competent, îsi atrăsese admiraţia corpului ingineresc din Direcţia Regie-i, iar funcţionarii unde a condus îl ştiau şi-l iubeau mult fiindcă era bun şi drept.

Astfel că prin moartea lui Regia pierde unul din colaboratorii cei mai de seamă, în ce priveşte serviciul minelor din ţară.

Fie-i ţărîna uşoară. *V. D.*

© BCU CLUJ

După logodna cu U. E. R.

Ziarul „Viitorul" cu data 26 Iunie a. c. își exprimă bucuria pentru „distrămarea" L. A. N. C. — Liga Creștină, mișcarea antisemită din România se pierde fără nici un rezultat, — pare că vrea să spună organul liberalilor. Acestea tot datorită nouă, deaceea, veniți Evrei în sânul partidului nostru, veniți și vom trăi ca frații. căci nu mai sunt nici lupi nici miei pe pământ, exclamă „Viitorul".

E firească această atitudine a urmașilor lui I. C. Brătianu, care avea cu totul alte păreri despre Jidani.

Astăzi, Vintilă merge la căsătoria fiului lui Aristide Blank și la cea a ficei lui Elly Bercovitz, frustrătorul statului cu zeci de milioane.

Jonel candidează în Ilfov alături cu bolșevicul de eri N. Lupu și alături cu președ. „Uniunei Evreilor Români", W. Filderman calomniatorul țării românești la Newyork și Waschington.

Acum 60 de ani Brătianu-tatăl spunea la Cameră: *„Evreii au devenit o plagă socială pentru Români* și când națiunea este amenințată, atunci se deșteaptă și devine nu intolerantă, ci prevăzătoare".

Acum 60 de ani I. C. Brătianu, tatăl celor 2 arendași de azi ai țării românești, dădea acele circulări vestite prin cari opria așezarea vagabonzilor (Jidanilor) la sate.

Azi, Jonel și cu Vintilă fac apeluri disperate de-a avea pe lângă ei pe un Filderman, Carp și Iacobsohn.

Astăzi conducătorii partidului liberal scuipă în mod nerușinat pe doctrina naționalistă a unui V. Alexandri, M. Eminescu și V. Conta, numai de dragul unor voturi murdare, cerând sprijinul Jidanilor la alegerile pentru Cameră și Senat, în disprețul celui mai elementar simț românesc.

Pentru acestea, rândurile scrise de hoții de urne, de aceia cari țin sub călcâiul lor o întreagă țară, nu ne impresionează și le aruncăm tot disprețul nostru.

Vom cădea în alegeri? Se poate. Și în anul trecut liberalii făceau pe profeții și s'a văzut că sunt mincinoși. La Turda au obținut 16 voturi. Nici chiar cei 25 cari au susținut lista, n'au mai votat cu liberalii. Iată-le popularitatea lor, cu toate băncile făcute pentru a-și câștiga aderenți.

Au avut, anul trecut, la dispoziție bani și tot felul de mijloace de comunicație și au scos 14 deputați. L. A. N. C. lipsită de fonduri și cu un trecut de 1 an și-a scos zece deputați.

E adevărul care-i ustură pe liberali. Noi felicităm pe cei dela „Viitorul" pentru logodna făcută cu U. E. R. și cu talmudistul scrib dela „Curierul Izraelit", cu Jidanul învechit în rele și sperțuri Horia Carp. (Ce nume frumos!)

Cinstiți cetățeni creștini! Votați pretutindeni și scoateți listele liberale, ca în anul 1927 sub guvernarea lui Ionel Brătianu Capitala României să fie reprezentată în Parlament de W. Filderman, iar Clujul de Jakaby.

Toți acei din al căror suflet a pe-rit și ultima picătură de simțire și mândrie românească, votați-i pe ei. Jandarmul, desigur, își va face și de astă dată datoria și va împiedeca pătrunderea în Parlamentul României Intregite, a conducătorilor unei organizații naționaliste și creștine, înlesnind pătrunderea Jidanilor.

Votați-i, și Blumenberg și Honigman dela „Lupta", „Adevărul" și „Dimineața", vor scrie rânduri de bucurie că în sfârșit în România nu mai e o problemă jidovească de rezolvit.

După 7 și 10 Iulie, cei dela „Viitorul" să râdă înainte, să horiască pe „ruinurile" L. A. N. C. și să ridice zidurile Palestinei, batjocorind memoria aceluia care s'a numit I. C. Brătianu.

Din ticăloșiile partidelor noastre politice

Aflăm că la Maramureș figurează pe lista liberală Jidanul avocat *Klein Marton*, în locul al IV; iar la național-țărăniști Jidanul *Fischer* din Cluj din partea Jidanilor ortodoxi.

Denunțăm opiniei publice următorul dedesupt, care dovedește câtă ticăloșie se ascunde în practica zilnică a politicianilor noștri, și anume:

Jidanul *Klein Marton*, nefiind mulțumit cu locul al IV oferit, a telegrafiat lui Filderman, acesta s'a prezentat cu plângerea Ministerului de Interne; iar Dl Duca s'a grăbit să telegrafieze având să se fie sacrificat candidatul român, M. Condruș pentru ca *Marton Klein* să-i ia locul al III. Cum telegrama a ajuns prea târziu, Dl Duca a intervenit să se facă următorul compromis: dacă cumva Jidanul nu s'ar alege, să-și dea dimisia unul dintre Românii aleși, pentruca Jidanul să nu rămână cu nici un preț pe din afară.

Iată, Domnule cetitor cum lucrează partidul liberal, care mai are îndrăsneală să-și pună în titlu și adjectivul *național*.

Mai comunicăm marelui public, cu suflet românesc și cu energia de a reacționa în aceste alegeri contra partidelor politice, mai comunicăm altă *ticăloșie*.

Faptul se întâmplă tot în Maramureș:

In fruntea listei *național-țărăniste* figurează Dl Gavrilă Iuga, avocat în Vișău și imediat în locul al doilea vine *jidanul Fischer* din Cluj. Intre aceștia s'a făcut înțelegerea că, dacă nu se va alege de cât capul de listă, atunci deputatul G. Iuga să-și dea demisia, pentru ca Jidanul Fischer să ajungă *el* deputat. Iată, Dle cititor, în ce hal de degradare morală, și de lipsă de mândrie națională au ajuns politicianii noștri.

Jidanii dictează compunerea listelor, pentru-că **ei plătesc** cheltuelile de alegeri. Voturile Românilor, au ajuns prin complicitatea politicianilor liberali și naționali-țărăniști, marfă de vânzare!

O punere la punct

Urmărind cu deamănuntul chestiunea publicată în No. 10 din 15 Martie 1926 pag. 16, spre a ne convinge de adevărul celor relatate în informația „Ce se petrece la Spitalul Militar" am ajuns la următorul punct:

Justiția Militară a găsit pe medicul căpitan Dr. Apostol nevinovat, de altfel ceea-ce am publicat ulterior în No. 12 din 15 Aprilie 1926. Informația în chestie a fost dată, — de oarece în acea vreme se petreceau o mulțime de traficuri, de altă natură, foarte profitabile pentru jidani și dăunătoare intereselor românești, — mai mult pentru a atrage atenția justiției respective să-și facă datoria. Ca buni români ne incumbă datoria să subliniem nevinovăția medicului căp. Dr. Apostol, pe care de altfel îl cunoaștem mai înainte ca un onest medic militar.

© BCU CLUJ

INFORMAȚIUNI

Incercare de șantaj. Asemenea încercare nu poate veni de cât din partea unui Jidan. Nu este furișată însă prin încurcăturile mărunte-ale vieții, ci e înscenată în cadrul larg al politicii internaționale.

Știut fiind că Jidanii sunt inamicii declarați ai noștri, de câte-ori este vorba peste granițe de România întregită, a apărut în Budapesta un Jidan britanic „care își va fi cumpărat titlul de lord — se numește Rothermer — și l'a coprins de Ungaria actuală atâta milă, în cât a propus nici mai mult nici mai puțin să retrocedăm Ardealul Ungariei! Atare propunere dovedește o imensă neghiobie, în care mai pot cădea și alți muritori! Dar ceia ce desvălue fondul iudaic, etern perfid și pervers, al Jidanului Rothermer este înclinarea lui atavică, către șantaj, destăinuită în următoarea amenințare: Dacă România nu îi execută propunerea, atunci el va interveni pe lângă marile bănci din întreaga Anglie și din Statele-Unite să nu acorde nici un ban ca împrumut țării noastre. Și atunci, zice Jidanul, România va întra în faza de „stagnare și descompunere".

Te înșeli, Jidan dușmănos, intrigant și perfid, când crezi că România întregită poate asculta asemenea sfaturi. *Noi trăim din al nostru și nu avem nevoe de sprijinul finanței internaționale jidovești, pe care o mobilizezi contra noastră.*

Îți mulțumim totuși, că ai trădat încă odată ce zace în sufletul rasei tale în contra țării, care susține și îngrașă două milioane din consângenii Dtale, lord de contrabandă!

*

Pentru minoritarii creștini. Dl Profesor I. C. Cătuneanu în articolul de fond întitulat „Către alegători" desvoltă clar și precis motivele, pentru care minoritățile creștine au tot interesul să sprijine L. A. N. C. statutară în lupta contra Jidovimei, care tinde să surpe nu numai organizația noastră de stat, ci să destrame întreaga societate creștină cu același ideal etic.

Pentru ca minoritățile creștine, cari au ajuns la pătrunderea pericolului jidovesc, să cunoască mai exact ideile fundamentale, cari stau la baza acțiunii noastre, reproducem mai jos din Capitolul II din Programul L. A. N. C. statutare, întitulat „Probleme minoritare". Iată cum sună:

Punctul de plecare în soluțiunea tuturor chestiunilor minoritare este faptul, că România constitue un stat național unitar.

In urma vitregiei trecutului minoritățile conlocuitoare au o 'superioritate culturală față de noi, care este în disproporție supărătoare cu importanța lor numerică în această țară. Din acest motiv și ca un act de dreptate pentru trecutul nostru sbuciumat se impune creiarea unui just echilibru în baza principiului proporționalității.

Minoritățile conlocuitoare se împart în minorități de baștina și Jidani. Cei dintâiu sunt îndreptățiți la mai multă solicitudine din partea națiunii alcătuitoare de stat, pentrucă ne îndrituesc a crede, că sunt, sau după un timp oarecare vor deveni cetățeni locali ai statului.

Jidanii însă prin numărul lor mare, prin mentalitatea lor specifică, diametral opusă firii noastre arice și creștinești, prin lipsa totală a sentimentului patriotic, prin neîntrerupta râvnă de acaparare a tuturor bunurilor și de dominațiune universală prin subjugarea popoarelor creștine, constitue un pericol, care reclamă o imediată și radicală soluționare.

Art. 6. Pentru minoritățile de baștină se impune:

a) Respectul limbei materne în învățământul primar. Educația în spirit național românesc. Limba română trebue să fie studiu obligator și în învățământul primar;

b) Inființarea de școli medii în raport cu numărul respectivei minorități;

c) Sprijin pentru academiile minoritare destinate învățământului religios. Școli, superioare cu alt caracter nu se admit, decât având ca limbă de propunere limba românească;

d) Romanizarea evolutivă a orașelor situate în mijlocul populației românești;

e) Combaterea tendințelor de a acorda autonomii administrative judecătorești și naționale minorităților. Combaterea ori-cărui pact între partidele politice românești și minoritățile privite drept corp național aparte".

*

Dl Caius Bardoși, avocat stagiar, președintele Societății Studenților în Drept din Cluj și primredactorul revistei noastre, va fi promovat doctor în drept Sâmbătă, în 2 Iulie a. c.

Până în momentul când se tipăresc aceste rânduri, neavând știri precise asupra candidaturilor depuse sub semnul al **Ligii statutare**, anumțăm pe toți aderenții noștri că Dl *Profesor I. C. Cătuneanu* candidează *la Senat în județul Rădăuți*, iar la *Cameră în județul Arad* împreună cu statornicii noștri luptători: *Dr D. Benea, M. Russu, Dr. T. Drăgan, Dr. N. Nicula, Dr. V. Văleanu, N. Cismașiu, Petre Herlo, Dr. Fântânaru.*

*

Cuvânt către alegătorii creștini. Publicăm în altă parte a revistei noastre, moțiunea votată de „Uniunea Evreilor Români" cu privire la alegerile din luna Iulie.

„Viitorul" a reprodus acea moțiune cu o inexplicabilă bucurie, arătându-și toată dragostea pentru acea turmă de vagabonzi cari se conduc de principiul „ubi bene, ibi patria". „Curierul Izraelit", nașul „Viitorului", publică în nrul său din 19 Iunie 1927, următorul apel:

Evrei,

Votați lista partidului național liberal. Pe lista candidaților pentru Cameră din Capitală în frunte cu d-l Ion I. C. Brătianu, prim-ministru și șef al partidului național-liberal, d-l Dr. Nicolae Lupu, ministru al Muncei și șef al partidului țărănesc, candidează iubitul nostru conducător *Dr. W. Filderman* Președ. „U. E. R." [1]) Din partea noastră fie — ne permis un mic apel.

Cetățeni creștini,

Nu dați voturile voastre pentru ca în Parlamentul României să scoateți deputați și senatori Jidani.

Nu faceți ca alăturea de preoții noștri să șadă rabinii. Căci cei cari au scuipat și necinstit crucea, cei cari ridică monument lui Iuda la Kiev, nu trebue să stea pe aceiaș bancă cu preoții noștri cari se închină la sf. cruce și o apără cu toată puterea împotriva propagandei judeo-francmasonice.

Blăstămat să fie de generațiile viitoare, acel cetățean creștin care va co tribui la scoaterea Jidanilor în Parlamentul țării.

Să se știe că sufletul ne aparține nouă și nu stăpânitorilor pe cari o țară întreagă îi urgisește!

1) Uniunea Elementelor Răufăcătoare.

© BCU CLUJ